

ما و استقلال
بلند شاهزاده احمد علیخان درانی
باقم شهرزاده احمد علیخان درانی
مدیر انجمن ادبی

وقتیکه ظلمت لیل عنای کمال خود میرسد خطوط شعاع مهر تابان معجر قیر گون شب
را از هم دریده بجای سیاهی «تیره نور متبسم می پاشد». حرارت آفتاب که خیلی تند می شود
به برودت شام گاهان مبدل میگردد. یعنی پس هر ظلمت ضیاست و پس هر محنت راحت،
پس این نظریه که «هر کالی رازوالی»، و «هر زوالی را کال». اگر مقرنون بصحت است باز
این را نز تسلیم باید بکنیم که در ته انهای تنزل، زوال قوت و حق تلقی هم مضمر است و کسی
اگر حال و منوالش را تغییر دادن بخواهد بسی و پاره دی. به قربانی و جانفشاری میتواند
تبديل نموده بر سر این بربادیها یک آیوان ترقی و سعادت و یک قصر حریت و رفت جهت
خویش برباکند، میگویند تاریخ اوراق و قائم خود را عودت میدهد اما در حقیقت انسانیت
مسئول است که دائمآ تجدید حیاتش را از حیات بعدالحات اقوام و ام و بگیرد، ملی که از صحنه
این تیاتر کون و فساد به نظار گردیده باشد خود چشم عالم را خیره نموده پس پرده انفرض رفته
بودند باز پس می آیند، و در اجساد نیمهجان آن اقوام که از جانب ظاهر یینان جهت شان
سلطنهای وسیع فسیح که از دو امر عالمگیر طالعات بود متفرض شده به نقاط ناقابل التفات
آمده بودند باز از یک نقطه خود مثل یک چشم به چشم نگشست و سعی و پهناوری گرفته
مانند بحر ذخاری بر هوج و چین معلوم می شود، بعضی دولی که یک وقت متمن ترین
قطعه عالم بودند و در اثر تصادف روزگاران سوه چندی محکوم و مقهور گردیدند
اکنون باز مترق گردیده قدم بمحاده عظيمة رفت میگذاشند. خون پا کنزة آرالک باز بجوش
و غلیان آمده طلس نفاق و زبونی را پاره کرده امروز در اثر اتحاد کامله وسعي و بمحاده
وطن پرستانه در طرق سعادت و استقلال کامله خویش قدم بمحاده پیشرفت ترقی و تعالی
برداشته اند، سلطنت قدیمه و فخیمه فارس که چندی در عالم ییملا ت بوسایل زندگی.

عصر توجه نداشت و اوضاع داخلی آن مشتت معلوم میگردید اکنون باز از تحت اثر و نفوذ جمهل و شقاقد رسته هوای حریت کامله نفس راست میکند، عراق عرب که بهترین گهواره علم و فضل اسلام و دانش و بیان عبا سیان بود با مدنه اسلام بغداد دارای ترقی گردید. حجاز یان ملک شکار که این توده غیرارا از گوی اطفال و قعی کمتر میدادند امروز باز از برق نیزه های افعی مثال و جوهر تیغه های زهر دار خود بچشم خاور نور افشاری می آموزنند.

حینکه جنگ جهانگیر صحنه مد نیت را از خونریزی جدال و قبال سرخ و تاریخ عصر جدید را بخون ریزی عنوان نمود قوای مشغله حرص و آز بعد از زد و خورد چهار سال منطقی گردید آنوقت تعصبات قومی اقوام مغرب و پستی ملل شرقیه احساس کرده شد يك موج مداری در روح شرق حلول کرد ملت نجیب افغان نیز همین را حس نمود که بغير استقلال احیا ام محروم و فقدان استقلال موجب رخنه های قصر باشکوه اجتماعی میگردد، ملت ما داشت که عدم استقلال، مارا در چشم دیگران بیحرمت نموده بمرور زمان و امتداد دوران ضعیف و در آخر رو باخطاط میبرد، یعنی ملت گردیدند که عدم استقلال اضرار متعدد برثیون و منافع مالی و حرمت قومی شان وارد کرده از آنچمه ابواب تجارت، و وسائل اقتصادش که موجب ترقی و تتمال اوست مسدود گردیده ملت خود را خواه در پرتگاه مذلت وضعف معنوی سوق بیناید، از فقدان تجارت رعایا مفلس و بد حال میگردد، و از افلات رعایا خزانه خالی و معاش مامورین کم شده باعث از دیاد رشوت ستانی سوء اخلاق و عادات رازیله و مفسده میشود، بر عکس این از استقلال صنعت و تجارت فروع میگیرد زیرا که اقوام مستقل جمله ذرایع تجارت خود را میتوانند با هر کس آزادانه استعمال بکنند، تا اولاد شان در کسب علم و صنایع و دیگر اعمال مدنیه قدمهای آزاد بمحاده سعادت و ترقی بگذرانند، این يك قاعدة کلیه است که «ملل غیر مستقل علم را تحفیر میکنند»، زیرا که علم آن بیچار گذاشترا هیچ منفعت مادی و معنوی بخشنیده نمیتواند، اگرچه کدام ملت علم بسیار نداشته باشد ولی استقلال و حریت اورا مالک يك فکر صحیح و رای درست میسازد که حرکت را پسند و خود را نفرت میکند و بر عکس این تفکر

و تعقل ، دانش و تدبیر ، بازو و شمشیر یک قوم زیر سایه دیگران مغلوب و مغلوب گردیده ملت را تا اندازه میرساند که دران هیچ همت انفرادی گنجیدن ندارد .

ملت یدار ما که در عروق خون پاک و بی آلایش موجزن است با وطن خودش محبت زیادی دارد ، حب الوطنی مدام همت عالی ملت مارا ده چند بلند کرده است ، ملت افغان نجیب است شجاع است و از مرگ یعنی ندارد ، شجاعت و وقار که در تمام عالم وصف امتیازی ماست آیا در قدران استقلال و غیاب حریت این اوصاف حمیده و اطوار ستوده که از اسلاف خود بمنیراث گرفته ایم بجا میماند ؟ ، نی ، بلکه این اخلاق و جسارت ما به نکن غیر بالتدربیح مرخص میشد ، و این حالت برملاحت قوای مردانگی و شجاعت ملت غیور را تدریج بجا تا به و جمله فضائل و کلات صوری و معنوی را برباد میساخت حتی که ما روز بروز معنویت فی مثال خود را مثل اقوام مغلوب عده عتیق گم کرده میرفیم چنانچه احباب و اغیار هر دو گمان میکردند که تاریخ این ملت خدا نخواسته بروزی ختم میشود ولی (پنجاه) سال هم نگذشت که سلاسل خارجی ما بحمد الله یک ضرب نادری از هم شکست و این ملت بلند اختر باز بیدان شجاعت و شهامت به کسب علم و ضیای معرفت دیده شد و این طسم خواب آور بسی دلاوران حساس از هم شکست و چشم تمام یدار دلان ملت ازین خواب مدهش و پریشان باز گردید ، گویا اشداد مرض بیمار (پنجاه) ساله را آماده علاج ساخت - از آنجا که ملت غیور برای حصول استقلال بزرد و خوردها بجور بود و جز این دگر چاره هم نداشت لذا زمامدار تهمتن شکارها دست حق پرستش را جهت گسیختن سلاسل دراز و شمشیر آبدارش برآ آماده پیکار و جهاد گردانید ، زیرا که از روی تاریخ استقلال را تاحوال کسی به نطق و سیاست نگرفته ، استقلال به کلک و مداد و بقلم و قرطاس بسته نیست « استقلال » جوهر تیغ و قبضة شمشیر را می بوسد . چنانکه گفته اند :

العلم اول يحتاج الى انعلم   وشفرة اليف تستغني عن القلم

عروض استقلال از دریای خون شناور گردیده بکنار راد مردان جهاد میرسد ، استقلال در راه خود گلوهای بریده و اجساد طیان و جوانان نم بسم را به استقبال خود میخواهد .

حافظ صبورباش که در راه عاشقی   هر کس که جان نداد بجا نان نمی رسد

چنانچه برای استقلال وطن که حق ملت افغان است مادران جگرگوشه های خودرا، خواهران برادرهای عزیز خود را، زنها سرمایه حیات و عیش خود را، و دختران پدرهای شفیق و مهربان خود را برکاب غازی^{*} محبوب و سپه دار مطبوع خود که محافظت نا موس شریعت و سر فروش ملک و ملت است دم توب و تفنهگ بمسرت تمام وداع نمودند، خیلی هجومات مدهش بروی کار آمد، گله ها تر کید، زمین و زمان تهل ازهای و هوی دلیران بخود لرزید که تا اینکه دست حمات حق و حقیقت مجاهدین مارا که جز ذخایر اممان و صدافت د گر چیزی نداشتند حمات و تائید فرموده و به نیروی بازوی مردانه فرزند شجاع افغان اعلیحضرت محمد نادر شاه غازی و دیگر دلاوران گوهر مقصود استقلال حاصل شده ازین فتح غیبی و مژده لاربی صدای استقلال و آوازه حریت ما چار دانگ عالم را گرفت، تیغ جهانستان نادر شاه غازی^{*} افغان و سر بازی برادران رشید شان سردار شاه ولی خان و سردار شاه محمود خان و خون پاک شهدای معفور راه آزادی باعث شرف و بنجات وطن گردیده صفحات لاله گون تاریخ مارا با آب زر ثبت اوراق عالم^گ دانید.

چنانکه حیات ابتدائی یک فرد از خون و مضغه گرفت تا پیدا یش بجانداری و حرست و نطق رسیده عهد طفولیت وایام شباب را دارا میشود همچنان استقلال باعث حیات اقوام و ملل گشته هوجب تحریکات ارشاد و هدایت مدارج ایشان میگردد، زیرا وقتیکه از اقوام اثرات قوای نامطبوع سلب شود ملت مثل طفل صغیری که از دوره تکامل خون و گوشت میگذرد مدارج این تهائی خود را طی میکند - وجود اقوام مثل یک ضعیف ترین نمونه حیات ابتدائی است که جمله تاب و توان او میان یک مضغه گوشت پنهان میباشد ولی جمله قوه های مخفی بالتدربیج عیان و درتن و توش او یک نشو و نمای حیرت انگیز و سریع السیر نمایان میشود حتی که آن طفل حتمیر و صغیر یک رعنای جوان بلند بالا، عریض الکتفین، قوی البنیه، شدید اللباس، و دارای قوای گونا گون و خصائص بوقلمون گردیده حکمت و قدرت کامله را آیت عظیمی میگردد همچنین اقرام و ملل حیات خود را از استقلال جوئیده خود را ازور طه حقارت و صغارت میکشند، و مثل یک طفل نوزاد جمله مدارج خود را طی نموده کسی زود و کسی دیر بمعراج کمال خود میرسد زیرا که بعضی

از قوم توانا و بعضی ناتوان میباشد، و در ذهن و ساختهان دماغ، در شجاعات و پامردی اظهار فوق العاده نموده در افران و امثال خود ممتاز میگرددند، بسا اطفال در گهواره خود نقل و حرکت را نمیدانند همانوقت در بین ایشان یک چنان طفل هم بدیدن می آید که در حیاط خانه چار غاوک میدود و اگر دستش بچیزی بر سد بخوش قوت نمای خود بی صبر و تاب گردیده به ایستادن و راه رفتن آماده میشود همچنان در میان بعض اقوام سنت رفتار چنین یک مات هم دیده میشود که از سایق بحرکت معتاد و از جمود و سکون متنفر باشد. ذرائع که بهم رسید فی الفور قوتهای مخفی آن ملت پدیدار گردیده موجب حیرت افران و شکفت امثالش میگردد.

از آنها که هر آغاز بخود یک اثر وسط و انتهارا داراست، واژه تخمی که نویس بزند آتیه اش را پی بردن چندان اشکالی ندارد، چنانکه می گویند «سالی که نکوست از بهارش پیداست» همچنان از هنست و ترقی اقوام که بحصول استقلال دارای حریت کامله گردیده قدم بسی و عمل میگذارند وسط و معراج شان معلوم میشود انکایه معروف است که «حرکت ابتدائی اقوام بجنگ ظاهر میشود» و کسی که استعداد جنگجوی دارد برویش ابواب ترقی و سعادت مسدود نمیگردد، آن مات بر جاده صنائع و تمدن نیز تیز گام دیده میشود، تحت همین نظریه معروف مذبوره ملت افغانستان هم که در خیرش خصلت جنگجوی و روح عسکریت محلول است در راه ترقی از دیگر اقوام مرتفی و متمن پس نمیماند، هر طفل افغان از ابتدائیکه روس، معامله فهمم، لاور افادیش، شجاع و دلاور میباشد. بلند همی ایشان را همین دلیل بین است که قوم افغان حرکت پسند ازی است، واژه جود متنفر - در عروق این ملت خون سرخ و سیال موجزن است، از همین جاست که دانما پرچم اقبال اسلام ملت نجیب افغان از همین معنویت و خصات بی مثال خود بروای فتح و فیروزی به اهتزاز آمده.

«حریت و استقلال، حق طیبی» هر قوم است، و راث فطری و امامت قطعی اقوام است، «استقلال» قوت ملت را زیاد میکند و از خطرات و مهملات محفوظ میدارد، «استقلال» بنیاد حکومت یک ملت را چنین محکم و استوار میسازد که باز دست هیچ

یگانه را درو جرأت مداخلت نمی‌نماید، استقلال، در ملت ذوق سليم پیدا می‌کند و «ذوق سليم» در ملل آزاد قوت و جرأت اخلاقی را تولید نموده امت را در پاک نفسان بلند اراده شمار میدهد، «استقلال» روح اطاعت نظام (دیسپلین) را با روح عزت نفس و شرافت ملی توام نموده اساس اخلاق یک ملت را استوار و پایدار می‌سازد، و امت با فضائل کالات مختص گردیده قدم بمحاجة ارتقا و اعتلامی گذارد، نزد اروپا (که خود را اینوقت دنیای متmodern کنونی می‌گوید) نیز همین اصول مسلم و قطعی است، بل معيار عام حیات و ممات بقا و فنا، تمدن و توحش، همدردی و دستگیری اقوام و ملل می‌باشد.

ملل اسیر، میدانند عدم استقلال په تأثیرات مضره بحیات و اقتصاد و شئون آنها وارد مینماید لهذا از همین ملاحظات باخون ریزی و مقاومت مردانه هر زمان برای اعاده این شرافت قیام می‌کنند هر گاه ما واقعات مذکوره را در بعضی ملل غربی تمثیل نمائیم مسئله بطول می‌انجامد تنها درینجا بعضی مثالهای کوچک از بعضی دول معروفة آنجاها برای فارئین متذکر می‌شویم:-

(امریکا) دولت امریکا بعد استقلال قدم به حصول ثروت و ترقی مادی گذاشت که اینوقت سر آمد تمام دول با تروت بشمار می‌رود، و امروز جله دول متmodern می‌خواهدنند قدم بقدمش برداشته صاحب عزت و ثروت زیاد بگردند.

(المان) هنوز از استقلال آلمان پنجاه سال کامل هم نگذشته بود که ملت آلمان بسی از خود دارای جله لوازمات گردید، هنوز حرف دیروزه است که همان آلمانیها دارالحکومت فرانسه را محصور نمودند چنانکه ملت فرانسه برلین را احاطه، و فتوحات شان عظمت ملی اهل پروسیارا حقه بگوش حکمران فرانسه گرده بود، نصف قرن آلمانهادر ترفع کارهای خود گذشت اما آغاز نصف قرن دیگر ایشان را پنج جا باید قسمت بگنیم تابخوانند گان محترم در درجات ترقی شان و ادار بشود.

- ۱ - قوم آلمان جهت محافظه طاقت مادی ذرائع بزم رساند
- ۲ - اساس ملی خود را به پیشرفت علوم و فنون و ترقی حیرت انگیز استوار و پایدار ساخت .

- ۳ - به اختراقات و اکتشافات نوبنو قوت خود را در تراوید نمود .
- ۴ - صنعت و تجارت را چنان ترقی داد که تمام ملک بادولت و ثروت گردید .
- ۵ - قوم جرمن در تکثیر آبادی ، برای توسيع مقویات ، در نشر تعلم و اشاعت علم ،
جهت تجاریگاهها ، برای آباد کردن آبادیهای خود را در عالک مختلفه ، با حکومت خود که
زیادی نشان دادند .

پس ای ملت نجیب ! زیر سایه شهریار مطبوع خود که ان نعمت کبری را جهت ما
هر نوع فربانی حاصل نموده نام بی نشان ملت هارابزبان عالم و عالمیان انداخته ، ماشب و روز
باید در پیشرفت هر گونه ترقیات مادی و معنوی سعی بنمایم و در ترفیع ثروت ملکت
خود جدت زیاد بکاربریم - شب و روز مانند یک مجاهد غیور در تکمیل اغراض مفید
و نفع آور و برای ازدیاد عسکر و درستی نظام مشغول دیده شویم تا جانب عظمت فاتحانه ما
کسی را بحال دم زدن و یارایی چشم با لا کردن نداشت ، و خود ملت عزیز ما در ثروت باعزت
و وقار گردیده نور دیده هشتر بگردد . کوششها گاهی رایگان نمیروند ، تنها استقامت
و اخلاص بکار است ، هر سلسله سعی و تدبیر کے آغاز شود باید مسلسل و بر صداقت
استوار باشد در راه سعادت و ترقی از هجوم زحمات و مشکلات دل باید باخت زیرا که از
ترتیب مقدمات لامحاله تاییح ظهور پذیر میشوند « السعی منی والا تمام من الله » چه جدیت
و کوشش های « اماریکا » و « المانی » پیشرویتان است ملتی که یک قرن پیش خیل ناتوان
بود الان بدنیای قوت درجه اول گفته میشود ، او تدبیر منزل ، سیاست مدن ، آداب و
اخلاق ، نظام معاشرت ، فوج و لشکر بحریه و زمینیه ، علم و ادب ، صنعت و حکمت و دیگر
جمله فنون جیله تجارت ، مدعاینکه بر هر شعبه که موجب ترقی و تعالی ملک و ملت است جدیت
قوق العاده نشان داد - ییماریکه دیروز بر بستر مرگ پاشنه میکوفت امروز یک مجده توهم است .

« و تعز من تشا و تزل من تشا یید ک الحیر انک علی کل شی قدر ! »

این مکارم اخلاق و صفات پاکیزه را که دیگران سراغش را به اتهای عروج خود
یافتند ما از اسلام خود بوراثت گرفته ایم ، امروز ملت پرستی ، وطن دوستی ، جوش
قلبی ، استعداد جدیت و روشن خیالی فطری ما هارا بین روز سعید و بیوم سعادت و تبریک

توام ساخته است ، که امر وز خوشبختانه تحت فرخنده لوای شهریار غازی " خود یاد گار جشن استقلال خود را تازه و خود را بر کسب موفقیت این روز سعید فتح و آیروز مندی مفتخر و معزز می‌سازم .

گرچه خوردم نسبت بزرگ
ذره آفتاب تابانیم

« استقلال »

امیر طبع جناب فاری عبدالله خان

یا که باز چمن عید جشن افغان کرد
برای خاطر ما دشت و در چراغان کرد
فالک بسلسله دور خرمی افزود
جهان بعيش و طرب تازه عهدو پیمان کرد
کشیده اند سرا پرده بصحن چمن
که ناز بر فاك از طرح ساز و سامان کرد
زمانه بزم نشاطی گرفت از سر بو
که در طربگه او عام و خاص مهیان کرد
خیر مایه فرحت ازین بساط گرفت
زمانه گرلب شیرین یار خندان کرد
شکوه نور چراغان برق در دل شب
ستاره را بتماشای خویش حیران کرد
مگر نظر باتنهای قوم افغان کرد
نظام شمس که سرگرم چرخ شدشب و روز
 تمام ساحة این بزم را گلستان کرد
زادسته بندی گلها دگر نمائش جشن
حکایه آب و هوایش زباغ رضوان کرد
فضای دلکش اورا چگونه شرح دهم
که سرسری توان سیراين گلستان کرد
اشارتی است سرانگشت سبزه را به نسیم
کشاده اند دری خوش که وصف توان کرد
پیشقول درین جشن از دوسوی سرک